

ZÁVĚR

Způsob dostatečně odpovědného stanovení vyživovací povinnosti představuje tedy ne vždy snadnou záležitost. Je nutné vzít v potaz mnoho faktorů, které vstupují do procesu určení správné výše výživného. Blíže definované odůvodněné potřeby oprávněného, druh péče vznikající mezi potomkem a rodičem, způsob obživy povinného nebo jeho momentální ekonomická situace jsou součástí výčtu některých z mnoha okolností, které se musí promítnout v institutu vyživovací povinnosti.

Vzhledem k těmto mnohočetným indikátorům docházelo a dochází k určitým disharmoniím konečných výsledků projednávání výživného i ve vcelku podobných případech, protože jednoty nemůže být dosaženo v takto vícefaktorovém procesu rozhodování. Snahy nějakým způsobem harmonizovat průběh a hlavně konečný dopad výživného nejen při obdobných „startovních liniích“ jednotlivých případů vyústily v současnosti do ministerského návrhu tabulek, podle kterých by měly odpovídat analogickým případům adekvátní výsledky.

Práce měla za cíl osvětlit a zdůvodnit tenze, které nastávají při praktické aplikaci obecně poměrně srozumitelného institutu rodinného práva. V tomto případě se podařilo objasnit termíny, se kterými oblast výživného pracuje, a zároveň je zasadit do kontextu celého procesu. Kupříkladu fakt, že odůvodněné potřeby potomků se mohou odvozovat také od životní úrovně rodičů, může hrát velmi důležitou roli v určení výživného. Zároveň je možné tvrdit, že jednorázová výhra v loterii u povinného nebude zohledněna ve výši jeho odvodů na výživné, pokud samozřejmě tato výhra nebude tak vysoká, že by se zásadním způsobem změnila jeho životní úroveň, což by už byl na druhou stranu oprávněný důvod pro přezkoumání výše placeného výživného.

V různých specifických případech stanovení výživného se obecně vyhodnocuje životní situace povinného, nicméně pokud jej placení výživného nepřesune svými požadavky pod hranici životního minima, je přihlíženo více k nárokům oprávněného, jenž by neměl trpět újmou kvůli toho, že se povinný objektivně zasloužil svým přičiněním o snížení tohoto svého statutu.

K zásadním odlišnostem mezi vyživovací povinností rodičů k dětem a dětí k rodičům bezpochyby patří rozdíl mezi právem dítěte na stejnou životní úroveň jako rodič a tzv. slušnou výživou, tj. zajištění jen těch nejnnutnějších potřeb oprávněného. Tato skutečnost je jaksí v protikladu s tendencemi vyživovací povinnosti více stranit a zaopatřovat oprávněného, což

ovšem vyplývá z faktu, že jako oprávněný vystupuje většinou dítě, které nemá takové možnosti zaopatření jako rodič v případě projednávání vyživovací povinnosti dětí k rodičům.

Jakousi větší náklonnost k oprávněnému lze vysledovat i v případech s mezinárodním přesahem, neboť se v těchto záležitostech většinou postupuje dle právních řádů zemí, kde mají oprávnění bydliště jak v případech povinnosti rodičů k dětem, tak při nárocích rodičů vůči dětem. Toto pravidlo vychází nejspíše z domněnky, že v takových případech mají oprávnění větší přehled a možnosti rozšíření informací týkající se jejich problematiky.